
Prezident Klaus besedoval se studenty

Prezident Klaus besedoval se studenty

Prezident Václav Klaus zavítal na 1. lékařskou fakultu. Přijal ho zaplněný Velký sál Purkyňova ústavu, rektor UK prof. Václav Hampl a děkan fakulty prof. Tomáš Zima. Hlava státu si pro setkání se studenty a akademiky zvolila formu diskuse, která, jak zdůraznil prof. Hampl v úvodním slově, „je jedním z hlavních poslání akademické půdy.“

Počáteční lehké rozpaky, které vždy přináší „nutnost“ první otázky, která publikum rozproudí, náhle rozřízl student zprostředk sálu. A měl ostře nabito. „Je známo, že i vy jste byl zvolen prezidentem pomocí hlasů komunistických poslanců, myslíte si v tomto světle, že je KSČ legitimní stranou?“ V tu chvíli bylo jasné, které téma bude v chladném podvečeru převažovat.

A prezident odpovídá stejně přímo jako padla otázka. „Jestliže je dnes KSČ v Parlamentu – a uznali jsme její existenci už na počátku devadesátých let – pak je bezesporu stranou legitimní.“ A nabídl auditoriu dvě myšlenky, kterými se řídil po pádu komunistického režimu. Že není racionální zakázat KSČ, která by se přes noc změnila – slovy prezidenta

„zamaskovala“ – ve strany „demokratické levice“. Se stejným vedením i stejnou strukturou, ale už bez značky komunistů. Je podle něj lepší, když mají komunisté transparentní nálepku, k níž se nebojí přihlásit.

Druhá myšlenka byla vedena hypotézou, že váha KSČ ve společnosti bude klesat a sama se postupně marginalizuje. Jak prezident přiznal, ukázala se tato hypotéza mylnou. K jeho i všeobecnému překvapení.

Zároveň ale zdůraznil, že je stále třeba připomínat podstatu minulého režimu. Jeho „rovnost v bezmoci a neprosperitě“, ekonomickou iracionálnost a celou strukturu života především v normalizační době, která byla podle něj daleko složitější, než jak ukazují dnešní „novinové analýzy“. Postavil se tak ze svého úhlu „člena šedé zóny“ tvrdě proti trivializaci dějin komunistického režimu. „Problémy komunismu nejdou zjednodušovat na fronty na zboží.“ A přiznal, že mu chybí seriózní analýza podstaty komunismu.

Jednou z definičních vlastností komunistického režimu bylo omezování osobní svobody, které podle Klause hrozí i dnes. Ve jménu politické korektnosti, různých teorií o rovnosti a v neposlední řadě i ve jménu ušlechtilých tezí, které vznikly „z mylných pocitů bezstarostnosti po pádu komunismu a i vlivem zhoubných teorií o konci civilizace.“

Krátce se zastavil i u „povinnosti říkat otevřeně své názory“, zvláště pak na akademické půdě, vulgarizace médií, kterou vidí jako velký problém moderní doby a špetka času zbyla i na potenciální umístění „cizích vojsk na našem území“.

Závěrem se dostalo i na Klausovu oblíbenou ekonomii a krátkou přednášku o smyslu vstoupení do eurozóny neboli přijetí EURA. Z gest i dikce bylo poznat, že právě na této půdě se prezident pohybuje nejraději. Ale jak sám přiznal, i na tu akademickou vchází s potěšením.